

Klinten ~ (Isä) Klintlandet, berg - "
land V. och N.V. byn i Åtråsket, i N.V.
delen av **Råneå sn och tg, Norrb. l.**

1) krån̄sn ~ isa krån̄släande
2) krön̄sn ~ krön̄släande. även krån̄sn.
Sträcker sig i N. mot Hånghuvudet, som
nog är en del av Klintlandet.
uttal 1) är nog det vanliga 2) är nog över-
lämelspräverbat. Gades an en över 80-årig
= Klintberget ek. **EDVIN BRÄNNSTRÖM** 1942.